

Karlova univerzita v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro dějiny umění

Posudek bakalářské práce:

Magdaléna Řepová:

Působení architekta Pavla Janáka na Pražském hradě.

Praha 2013

Po vymezení tématu se autorka věnuje krátkému pohledu na život a dílo sledovaného architekta. Následuje stěžejní část práce, kde podrobně sleduje Janákovo působení na Pražském hradě, které dělí do etapy určené léty 1936 až 1938 a následně 1945 až 1955. Autorka zde shromáždila poměrně sporé publikované informace, které obohatila vlastním průzkumem doposud nezpracovaného fondu z Janákovy pozůstalosti uchovávaný v archivu Pražského hradu.

Prvním objektem je jízdárna, kterou Janák upravoval pro výstavní účely. Zajímavé je sledování hlavního úkolu – osvětlení, ke kterému Janák přistoupil současně osobitě (ne dle zavedených norem nepřímého osvětlení) a zároveň velice tradičně (vytváření velkých oken v bočních fasádách objektu). Zajímavý je epilog s posouzením nové obnovy architekta Lábuse a jeho vztahu k barokní stavbě i Janákovu pojetí. Dalším objektem byla míčovna. Oproti předchozí stavbě je zde velký prostor věnován historii i typologii objektu. Zde jsou přínosné citace Janákova stylového hodnocení objektu i jeho názory na charakter obnovy. Poválečná úprava pavilonu v Královské zahradě byla nejrazantnější. Jednalo se spíše o přestavbu s ohledem na adaptaci pro prezidentskou rezidenci.

V závěru je velice zběžně charakterizován Janákův přístup k ochraně historických objektů obecně a následovně konkrétně, s ohledem na jeho práci v areálu pražského hradu. I zde ale práce skončila někde na polovině cesty.

Následující obrazová příloha je připojena poměrně volně, bez užšího provázání s textem. Zajímavé jsou shromážděné Janákovy plány, částečně k jízdárně, zejména pak k pavilonu bývalého skleníku.

Práce se vybrala zajímavé téma. Nejvíce oceňuji zpracování doposud nepublikovaných archiválií z archivně nezpracovaného fondu. S ohledem na jejich význam by patrně bylo vhodné uvést přesněji, jakého charakteru byly jednotlivé zkoumané archiválie. Práce trpí poněkud nerovnoměrným rozvrhem (historický exkurs zcela chybí u jízdárny). Vztahy k jiným Janákovým realizacím a obecně hodnocení jeho zásahů je až příliš stručné.

Postrádám charakteristiku jeho památkového přístupu (zjednodušeně: obnova při podrobném poznání stavebně historického kontextu se zřetelem k nové funkci, doplňky a nové zásahy mají být citlivé, ale ne otrocky napodobující zaniklé části/prvky), která je jen několikrát naznačena. Je škoda, že velice zajímavá a objevná práce v rámci shromáždění informací nevyústila v odpovídající hodnotící závěr.

S uvedenými výhradami navrhuji práci k obhajobě.

V Praze, září 2013

Ing. Petr Macek, PhD.